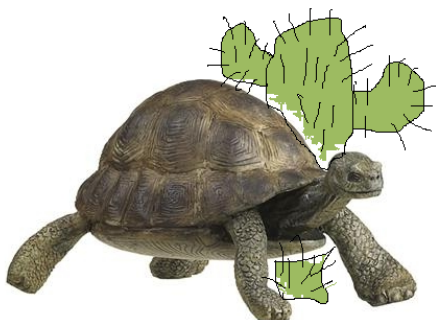

ŽELVA A KAKTUSY ...

(Bajka - krátký epickodidaktický útvar, který klasické podoby nabyl na sklonku 1. pol. tisíciletí př. n. l. v Řecku, původně šířením ústním podáním. Většina bajek, připisovaných Ezopovi, se odehrává ve světě zvířat.)

Všichni už jsou v Mexiku, řekla si vesnická želva a rozhodla se změnit život. Dost nudy u moře, dost kladení vajec do písku a dost života predátora... Jenže kde je Mexiko? Neznalá želva naštěstí potkala chytrou sovu a radostí takřka padla na krunýř: „Ty určitě víš kde je Mexiko...“

- „Co bych nevěděla, v Americe, to je tam kde rostou kaktusy... Ostré jako moje drápy, zelené jako tvůj krunýř, malé jako můj bobek i velké jako moje představivost. Proč se ptáš?“

- „Všichni už jsou v Mexiku, tak já tam už taky jdu...“

- „A když všichni skočí do studny, taky tam skočíš?“ – zeptala se moudrá sova. To už ji želva neposlouchala a spěchala hledat kaktusy. Tady a tímto ponaučením by mohla klasická bajka končit... Jenže my pojďme dál:

Hledala dlouho, velmi dlouho... Kaktusy ne a ne najít. Naštěstí po dnech i nocích hledání potkala vzdálenou příbuznou želvu z Prahy.

- „Musíš stosedmdesátsedmičkou a pod táborem vystoupíš.“ řekla pražská želva ochotně. Želva vesnická poděkovala a utíkala na autobus.

A doopravdy. Tábor ani kemp nenašla, ale první co uviděla byla socha svobody a americká auta. To už je asi Amerika... Mexiko musí být nedaleko. A pak je našla, školské chodby plné kaktusů. Naše Mexiko...-Kur- (naše školní původní tvorba)

----- NEPLACENÁ INZERCE -----

Kurz autoškoly přímo ve vaší škole a po vyučování!
Levně. Rychle. Bezpečně na vozidle Škoda Fabia.

----- Volejte 777 8181 77 -----

Ministerské zamyšlení (a náš želví komentář...)

Pozice učitele a učitelky ve společnosti je podle řady průzkumů jedinečná. Pedagogičtí pracovníci se prý těší úctě jako málokterá profese. Taková je alespoň obecná představa o významu kantorské práce.

NAŠE ŽELVA: Jde opravdu jenom o obecní představu či představivost. Pozice kantora je mnohdy...no, pozicí želvy...

Shodneme-li se na tom, že za výchovu dětí odpovídají v první řadě právě rodiče, a že děti jsou tedy do značné míry jejich věrným odrazem, vidíme jednu z příčin zhoršujícího se chování žáků a žákyň v posledních letech.

NAŠE ŽELVA: Nelze než souhlasit. My želvy to máme horší: Řemenem přes krunýř dáti, jest jak hluchému zpívatí...

Rodiče by přitom měli být jedním z vrcholů pomyslného trojúhelníku života každé školy (zbylé dva představují pedagogové a žáci). Svou účast na dění ve škole však namnoze podceňují, a to je chyba. Konstruktivní a aktivní rodič s pozitivním přístupem je pro školu k nezaplacení.

NAŠE ŽELVA: To řekl pan ministr hezky... Tak nějak srozumitelně a filozoficky. Naši žáci by mu ale asi nerozuměli...

Vezměme si takovou kyberšikanu, tedy mstivé, opakující se a nepřátelské chování, jehož cílem je ublížit oběti za použití moderních informačních a komunikačních technologií, například mobilních telefonů.

NAŠE ŽELVA: Mobilny ve škole? To je muzika. Hry. Surfování po internetu... Nezájem o to co přednáší vyučující. Autorita učitele je pak někde v háji zeleném...

...zákaz používání mobilů během výuky stanovený školním řádem je velice účinné opatření, jež leckde s úspěchem zavedli.

NAŠE ŽELVA: Vždyť to říkám, školní řád není neřád...

Pochopitelně není všespásné a mnohem víc záleží na autoritě samotného pedagoga. Jenže tu zase podřívá postoj některých rodičů, který se následně přenáší i na děti. Na ministerstvu v současné době sestavujeme pracovní tým, kam budou přizváni akademičtí odborníci, zástupci nevládních organizací, experti v oblasti nových komunikačních a informačních technologií. Tento tým připraví návrhy opatření, jež by měla kyberšikaně bránit...

NAŠE ŽELVA: Moje slova. Když razantně tak razantně. nejdřív vyhodím z okna mobil a pak i To jsem přehnal.

V autobiografii spisovatele A. C. Nora jsem nedávno narazil na pasáž, v níž autor vzpomíná, s jakou reakcí se setkal jeho spolužák, který hrubým způsobem napadl oblíbeného učitele. „Tento nevkusný a neslušný kolega sklídil ovšem rozhořčení všech žáků a ti zachovali panu učiteli svou úctu a obdiv.“

NAŠE ŽELVA: Pana A.C.Nora bych chtěla poznat osobně. Byl svědkem něčeho opravdu neobvyklého. Dost možná tomu jako želva jenom nerozumím ...

Ondřej Liška, ministr školství, mládeže a tělovýchovy

5 tipů

jak se naučit na zkoušení nebo písemku:

1. Nejprve si v učebnici a v sešitě přečtete celé téma, i když se máte naučit jenom jeho část. Lépe tak pochopíte souvislosti.

2. Čtete znovu potřebnou část s tužkou v ruce a podstatné si podtrhávejte. Důležitost můžete rozlišovat barevností tužek.

3. Na vedlejší papír nebo do bloku si vypíšete poznámky. Představte si, že budete látku vykládat vy, a udělejte si hrubou kostru výkladu.

4. Čtete látku znovu a podle kostry se pokuste ji z paměti bez nahlížení do papíru opakovat.

5. Vyzkoušejte si nahlas (požádejte sourozence, kamaráda nebo rodiče) vyložit celou látku po svém. Hlasitou reprodukcí kontrolujete, zda jste učivo opravdu zvládli, a zároveň si připravujete slova a obraty, které použijete. Budete pak mnohem jistější.

TŘI TEČKY... aneb víte, že:

... sbírka nadace Člověk v tísní nazvaná "Postavme školu v Africe" vybuodovala v Etiopii již sedm (!) venkovských škol ?

...nahrávání učitelů "v akci" pomocí mobilů či foťáků se rozrostlo v českých zemích do rozměrů, že možná příští rok bude přijat zákon zakazující používání mobilů ve školách ?

... George W. Bush vystudoval Phillips Academy, byl studentem kategorie "C" dosáhl skóre 77 procent (NŠ: jenom) a byl roztleskávačem (NŠ: bez sukýnky) univerzitního týmu ?

... Pygmejové (trpasličí lidé v Africe žijící převážně v pralese a negramotní, dosahují výšky maximálně 150 cm) budou mít školy, které pro ně zřizují francouzští učitelé v důchodu ?

... Thomas Alva Edison, patrně nejslavnější světový vynálezce (např. žárovka, fonograf) chodil do školy ze zdravotních důvodů jenom občas a ředitel školy ho považoval za duševně zaostalého, neboť Edison trpěl silnou vadou sluchu a nestačil sledovat výuku ?

... autor první české mluvnice Josef Dobrovský se český naučil až během studii na gymnáziu ? Znalost němčiny byla tehdy předpokladem každého vyššího studia.

... do projektu MF DNES "Studenti čtou a píšou noviny" se přihlásilo 350 středních škol (NŠ: Co ta naše ?)

VÁŽNĚ, NEVÁŽNĚ - REPORTÁŽNĚ...

Stalo se v září...

Bylo to pět dnů, které neotřásly světem ani pedagogickým dozorem. První den na chatě rozkoukávání a dobré jídlo...

Druhý den nás čekala cesta za pramenem Labe. Žádná rovina, ale pořádné hřebeny. Deset, možná patnáct kilásků, které nám daly zabrat. "Panoramata" však dala zapomenout na námahu. Stálo to za to. Stejně jako výlet do Jilemnice (den třetí), pochod na rozhlednu Žalý (den čtvrtý)... Tady si kluci i holky si pořádně prověřili fyzičku i vztahy. Nemoc Aleše, jeho vysoké teploty a pět hodin namáhavé chůze stmelily partu, která do té doby za moc nestála. A o to asi šlo. Nakonec bylo i veselo... A když bylo veselo víc než je zdrávo, zasáhl pan Dohnálek. Vždyť ho znáte, ten nemusí ani zvyšovat hlas. Co závěrem... Vyšlo nám počasí, kuchař a o týden jsme si prodloužili prázdniny. V Nedbalce nás v nedbalkách pedagogický dozor taky nenachytil. Takže opět příští září ?

SlaBiKa (Jan Slaboch, Jana Bílková, Michal Kábrt)

Vychází pro vnitřní potřebu SSOŠ a SOU Bean s.r.o., vlastním tiskem, tiráž - v počtu libovolném, ve spisovné češtině, až na některé účelové výjimky. Časopis je kromě tisku a systému "předej ho dál", také na školních internetových stránkách ve formátu PDF.

Redakční rada: SlaBiKa a jim podobní studenti, Mgr. Jan Kuropčák a Ing. Cyril Kotulič.